

Englands Friheds- og Rettighedsbrev, Bill of rights, som staaer uforanderlig fast, saaderom slet ikke engang kan finde Spørgsmaal eller Omhandling Sted i Parlamentet; ja saa var det en anden Sag; og derfor er det; at Engländerne ikke behøve at have en Bestemmelse om, at man til at forandre Noget skulde bruge mere end eet Parlamentsføde. Men saaledes er det ikke her; her bliver jo vor Stilling saaledes, at Alt, hvad der ikke regnes til Kongerigets særlige Anliggender, dermed har den til Kongerigets særlige Anliggender indskrænkede Grundlov slet Intet at gøre, saa der er ikke Spørgsmaal enten om Principer, eller hvad man vil kalde det, hvorved en Paragraph i Grundloven skulde have en Gyldighed, der strakte sig videre end til Rigets særlige Anliggender. Det forstaaer sig, at dersom jeg var enig med, hvad der fra den samme Side blev paastaet dengang, at, selv om vor Trykkefrihed bragtes tilbage i samme Tilstand, som den var under Forordningen af 27de September 1799, saa vilde vi endda have al den Trykkefrihed, vi behøvede, kunde jeg enes derom, og saa vilde jeg finde, at det Samme maatte være Tilfældet med den Grad af Foreningsfrihed, Forsamlingsfrihed og Communalfrihed, som vi havde dengang; men, da jeg jo mener, at vi deraf dengang slet Intet havde, og at vi høiligen maatte beklage Mangelen deraf, saa kan jeg naturligtvis heller ikke paa nogen Maade trøste mig, naar vi tabte, hvad det netop var, vi haabede ved Grundloven og den frie Forsatning at være sikke paa.

Premierministeren: Jeg kunde maaskee have været berettiget til at undskyldte mig for at besvare denne Interpellation, der angaaer et Tidspunct, som for Diebliffet ikke ligger for, der gaar ud paa, at jeg skulde ytre mig om, hvorledes Regjeringens Stilling vil blive, naar en vis Begivenhed indtræffer, og vel at mærke ikke under Forhandlingen om denne Begivenheds Indtræden, ikke under Forhandlingen om Indskrænkningen af Grundloven, som er sluttet, men bagefter. Jeg kunde undskyldte mig med, at man saaledes i Gjerningen optager Forhandlinger, som ere afsluttede, og som have naaet deres Resultat, og at alle

disse Betragtninger vilde høre hen under den 3die Behandling af Indskrænkning af Grundloven, naar et nyvalgt Thing skal bedømme, om det ogsaa vil gaae ind paa, hvad de foregaaende Thing have vedtaget. Jeg havde saameget mere Anledning dertil, som den ærede Forespørger ganske har misforstaaet Grundlovsudkastets Bestemmelser om det Tidspunct, da Grundloven virkelig kan blive indskrænket; thi den bliver jo ikke indskrænket ved den blotte tredie Vedtagelse; — derved bortfalder vel dens Charakter som Grundlov; — men Bestemmelsene træde ikke ud af Kraft, førend der senere af Rigsdagen er vedtaget en særegen Bestemmelse derom. Dette ligger altsaa endnu fjernere. Der er her ingen Tvivl om den rette Mening af det saakaldte Grundlovsudkast, som nu er gaaet igennem Thingene, og som H. S. Majestæt har bifaldet — dette kan jeg bemærke, thi jeg har modtaget Kongens Resolution herom igaar. (Flere Stemmer: Hør!) Jeg kunde fremdeles synes at have Opfordring til at undskyldte mig for at gaae ind paa disse Spørgsmaal, da den ærede Interpellant har gjentaget sin Førdømmelsesdom over hele den nærværende Regjering og ogsaa over Pluraliteten af Rigsdagens Anskuelse, om man bør gaae ind paa Fællesforsamlingen eller, om man vil, paa Kundgjørelsen af 28de Januar 1852. Men jeg skal desuagtet søge at oplyse det, som den ærede Rigsdagsmands Forespørgsel gaaer ud paa, af Afgørelse for hans virkelige Overbeviisning; thi jeg tvivler intet Diebliff paa, at denne gaaer ud paa, at Fædrelandet udsættes for stor Fare ved, hvad der er vedtaget; og ihvorvel jeg paa ingen Maade har noget Haab om at bibringe ham en anden Overbeviisning, saa kan jeg maaskee dog ved et Par Bemærkninger bidrage Noget til hans Beroligelse. I alt Fald vil han erfare, at der er en Mand til, som ikke øiner en saadan Fare, og i det Hele ikke kan forstaae Alt, hvad der er vedtaget, paa den Maade; som Forespørgeren har forstaaet det.

For det Første maa jeg ved Litra A gøre opmærksom paa, at det er en høist mærkelig Feiltagelse af den ærede Forespørger, naar han siger, at § 2 er iblandt de Paragrapher, der efter Grundlovsudkastet ere gaaede ud. Dette